

US Junior Open 2009

1.-2. 8. 2009 Ft Lauderdale, Florida

U13 38 kg Dominik Lukáš 7. místo
2v 2P

Dominik v prvním zápase obdržel za svůj styl boje třikrát šidó a prohrál. I když jeho soupeř další zápas prohrál, byl naštěstí použit systém absolutních oprav a Dominik šel do dalšího zápasu. V něm si dokázal poradit s Withersem z Barbadosu. Následně ještě dokázal zdolat Lane (USA), cestu k medaili mu však ukončil další Američan Kollman, se kterým Dominik prohrál na ippon.

U15 53kg Patrik Lukáš 2. místo
3 v 1P

Patrik se dokázal skvěle vyrovnat s handicapem nedávného zranění a tréninkového výpadku, svou kvalitu předvedl především ve své špičkové newazze. První zápas s borcem, kterého na campu porážel byl nečekaně těžký, po dlouho dobu nedokázal skórovat, těsně před koncem však dokázal udržet „svým“ oblíbeným držením na juko a vyhrál. Druhý zápas ukončil opět držením na ippon, semifinále s nepříjemným Botellem vyhrál díky soupeřovým trestům. Finále trvalo bohužel krátce, soupeř nasadil na hranici zápasíště (nebo za?...) TGU, odpochoval s Patrikem až na parkety a tam hodil ippon.

U15 58kg František Šmehlík 2.místo
2V 1P

Franta- Maideiros (USA, Chicago) 10-0

Franta hned v prvním kole narazil na pravděpodobně nejtěžšího soupeře z celého startovního pole. S Maideirosem se velmi dobře znali již z campu, čehož dokázal soupeř velmi dobře využít. Skvěle se připravil na Frantovy osobní techniky a asi po minutě boje se dokázal kontrachvatem ujmout vedení na wazzari. Franta přidal, zanedlouho skóroval KGU na juko a chvíli poté ukončil zápas na OUG na ippon.

Franta- Okamura (USA, Maryland) 10-0

Druhý zápas svedl Franta s Američanem japonského původu, vítězem nedávné mládežnické olympiády a národního mistrovství. Okamura nebyl technicky tak dobře vybaven jako Meideiros, dobrá obrana, fyzická připravenost a taktické vedení boje z něj dělalo nepříjemného soupeře. Dokázal však svou převahu zužitkovat a ukončit zápas SON na ippon.

Franta – Fulgentes (USA, Kalifornie) 0-1 (hantei 1-2)

Ve finálovém zápase se Franta utkal s vítězem druhé poloviny tabulky, která byla evidentně slabší (Meideiros i Okamura bez problému získali bronzové medaile). Judisticky to byl zřejmě nejslabší soupeř z frantových protivníků (i když stříbrný z nedávné americké mládežnické olympiády). Stylem boje (rozrážení úchopu, předstírané chvaty hned po úchopu, vyšlapování z tatami apod) však velmi účinně blokoval frantovu útočnou aktivitu aniž by však jedinkrát byl blízko skórování. Těsně před koncem základního času zápasu Franta přecházel účinně do držení, přerušil ho však gong. V GS byl průběh zápasu podobný, soupeř však bohužel za jeho styl boje neobdržel žádný trest a Frantovi se nedařilo skórovat. Půl minuty před koncem GS Franta nasadil na hranici tatami držení, soupeř se však před uplynutím 15s dokázal dostat mimo zápasovou plochu. Hantei prohrál Franta 2-1.....

Turnaji předcházel tréninkový camp, kterého se zúčastnila řada výborných dorostenců a juniorů, pro dorosteneckou reprezentaci USA byl zároveň poslední přípravou na blízké MS v Budapešti (americká výprava na MS mimochodem obsahovala 15 závodníků!). Všechna randori probíhala až neobvykle tvrdě a naplno, ani výraznější věkový a váhový rozdíl nebyl pro americké judisty signálem trochu šetřit své slabší soupeře. Pro Patrika s Frantou to tedy byla nejen řada kvalitních randori s dorosteneckými a juniorskými reprezentanty, ale také vzrušující příležitosti pro zápasy s borci z exotických zemí. Kluci to zvládali výborně, byli samostatní, přístupem nikterak nezaostávali. Camp probíhal přímo v hotelu, takže podmínky byly excelentní, zbýval čas i na kvalitní relaxaci.

Samotného otevřeného mistrovství USA se zúčastnili závodníci z 22 zemí a špička z celých Spojených států. , juniorská kategorie byla v programu IJF.

Organizace byla až megalomanská (registrace a všechny procedury nám zabraly půl dne), častokrát však překombinovaná a zdlouhavá. Turnaj probíhal v krásné klimatizované hale, tribuny byly slušně zaplněné i za vstupné 9 USD. Vyřazovací boje probíhali na 6 tatami, díky přehlednému systému kluci věděli, kolik času jim ještě zbývá do jejich zápasu. Po vyřazovacích bojích a zápasech o 3.místa následovala asi dvouhodinová přestávka a poté velkolepé slavnostní zahájení. Až poté došlo na finálové boje, které probíhaly na dvou tatami a přesně podle amerického stylu byly pojaty jako show. Patrik s Frantou se prali svá finále až v 18hod (půlnoc středoevropského času). Díky těmto dvěma borcům byla Česká republika jedinou zemí, která měla ve starších žácích více než jednoho zástupce ve finále. Všichni kluci byli místními trenéry chváleni, šéf turnaje mě potom v osobním rozhovoru upozorňoval na možnosti studia na amerických školách kombinovaných se sportovními stipendiem. Druhý den po skončení turnaje byla v blízkém hotelu uspořádána rozlučková party, která svou živostí, spontánností a esteticky velmi vydařeným složením ☺ (nevěřte řečem o veskrze škaredých američankách☺) byla pro naše borce nezapomenutelnou tečkou za turnajem.

Celkově mi přišlo americké judo v průměru (!) horší než naše, na druhou stranu se v každé kategorii našli nejméně dva američané, kteří byli výborní. Už jenom fakt, že Dominik, který ve své kategorii v ČR cca dva roky neprohrál, nedosáhl v USA na medaili, také hovoří sám za sebe. Také díky výrazné podpoře sportu by nebylo dobré USA do budoucna nikterak v judu podceňovat. Velká část amerických judistů jsou koneckonců původem cizinci (Asie, Střední a Jižní Amerika, republiky bývalého Sovětského svazu).

Pro všechny tři kluky i celý doprovod ☺ byl camp i turnaj výrazným zážitkem, který byl poté umocněn ryze turistickou částí pobytu v USA.